

## N:o 64.

*Af Herr Ola Andersson: Om införande i Riksdags-ordningen af bestämmelser rörande sättet för slötande af tvister Kamrarne emellan i fråga om voterings-propositioner för gemensamma voteringar.*

Regeringsformens 69, 70 och 71 §§ samt Riksdags-ordningens 65 § föreskrifva, att när Kamrarne fattat stridiga beslut i frågor, de der ej genom Kamrarnes olika beslut få anses förfallna, och då dessa stridiga beslut ej vardas sammanjemkade, "då skola Kamrarne hvar för sig rösta om de olika beslut hvori hvardera förut stannat, kommande den mening, som dervid erhåller de fleste ledamöters af båda Kamrarne sammanräknade röster, att gälla såsom Riksdagens beslut."

Erfarenheten har visat, att då sådan gemensam votering — såsom man kallat den — skolat företagas och följaktligen proposition för voteringen uppgöras och Kamrarnes pröfning underställas, lätteligen olika meningar just om sådan voteringspropositions antaglighet och fullständiga grundlagsenlighet kunnat uppkomma, och att således Kamrarne om sjelfva voteringspropositionen skulle kunna komma att stanna i olika beslut.

Exempel härpå saknades ej vid sistlidna riksdag, ehuru Kamrarne, en gång hvardera, fogade sig efter den mening, som i medkammaren gjort sig gällande, och således ingen utomordentlig åtgärd erfordrades för sakens afgörande; men huru skall en sådan tvist slitas, om ej Kamrarnes olika meningar eller beslut kunna sammanjemkas?

Detta kan ske på tvenne sätt. Det ena är, att votera i båda Kamrarne, på sätt ofvan nämnt är, först om hvilkendera Kammarens beslut i fråga om voteringsproposition skall gälla; och äfven den frågan "rörer ju statens reglerande eller bevillning etc.", men äfven för denna votering behöfves en voteringsproposition, och det låter tänka sig att jemväl *derom* kunde blifva tvist.

Ett annat sätt är att, liksom i de fall, hvilka äro upptagna i Riksdags-

ordningens § 38, mom. 3, hänskjuta saken till Konstitutions-Utskottet; och i sjelfva verket är fråga om vidden af Riksdagens befogenhet att genom gemensam votering afgöra större eller mindre del af ett ärende, eller tvister om huru en voteringsproposition bör affattas, så att beslutet både blir inom de af grundlagen afsedda gränser, och ej heller Riksdagen hindras i sin rätt, mera en grundlagstolknings- än en statsregleringsfråga. Också afgöras ju liknande tvister mellan Kammare och Talman af Konstitutions-Utskottet.

Att denna sak blir klargjord, lär väl vara både nödigt och nyttigt, och, i hopp att Konstitutions-Utskottet, dit jag anhåller att Andra Kammaren hänvisar frågan, densamma närmare utreder och förbereder, vill jag nu endast anhålla:

att Riksdagen för sin del ville, på sätt § 81 Rege-  
ringsformen föreskrifver, besluta en sådan förändring  
i eller förklaring af Riksdags-ordningen, hvarigenom det  
blef tydliggjordt huru uppkommande tvister Kamrarne emellan  
om voteringspropositioner för gemensamma voteringar  
skola lösas.

Stockholm den 24 Januari 1876.

*Ola Andersson,*  
från Malmöhus län.

---

## N:o 65.

*Af Herr Samuel Johnson: Om underdånig skrifvelse till Kongl.  
Maj:t angående uppförande å mötesplatsen Ränneslätt af  
vissa byggnader för Kongl. Smålands Husarregementets  
räkning.*

I afseende å den skötsel och vård, som bör af rusthållare egnas vid de  
indelade kavalleriet antagna hästar, då dessa äro under rusthållarnes vård, fin-